

11 MRT 2019

Zorginstituut Nederland

2018. 01912

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. de heer
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Willem Dudokhof 1
1112 ZA Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2019008943

Datum 11 maart 2019
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2019007284

Onze referentie
2019008943

Uw referentie
201801912

Uw brief van
13 februari 2019

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 13 februari 2019 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van zittend ziekenvervoer.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In artikel 36 van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op zittend ziekenvervoer omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Juridische beoordeling

Casus

Verzoekster heeft één been en is in afwachting van een knieprothese. Verzoekster is derhalve niet in staat om zelfstandig lopen. Op 7 november 2018 heeft verzoekster een aanvraag ingediend voor zittend ziekenvervoer om van en naar afspraken in een revalidatiecentrum en het ziekenhuis te reizen. Daarbij heeft verzoekster aangegeven dat zij gebruikt maakt van een opklapbare rolstoel.

Verweerder heeft de aanvraag in eerste instantie afgewezen omdat verzoekster volgens verweerder niet volledig rolstoel gebonden zou zijn. Het gebruik van een opklapbare rolstoel betekent volgens verweerder dat er geen sprake is van volledige rolstoelgebondenheid omdat de persoon dan een transfer moet maken vanuit de rolstoel naar de stoel in de taxi. Verzoekster heeft na de afwijzing van verweerder een verzoek tot heroverweging ingediend. Verweerder heeft vervolgens met terugwerkende kracht een machtiging voor zittend ziekenvervoer verleend.

Het geschil betreft het volgende. Verzoekster en verweerder verschillen van mening over de juiste interpretatie van artikel 2.14, eerste lid, onder c van het Besluit zorgverzekering (Bzv). De SKGZ heeft het Zorginstituut om die reden verzocht in te gaan op de vraag hoe de term 'rolstoelafhankelijk' – als bedoeld in het genoemde artikel – volgens het Zorginstituut moet worden geïnterpreteerd.

Interpretatie art. 2.14 eerste lid onder c Bzv

In artikel 2.14 Bzv is geregeld wanneer een verzekerde recht heeft op vergoeding van de kosten van zittend ziekenvervoer over een afstand van maximaal 200 kilometer, enkele reis, met het openbaar vervoer, taxi of eigen vervoer. Het artikel geeft een limitatieve opsomming van groepen verzekerden die aanspraak kunnen maken op vergoeding van vervoer:

- de verzekerde nierdialyses moet ondergaan;
- de verzekerde oncologische behandelingen met chemotherapie of radiotherapie moet ondergaan;
- de verzekerde zich uitsluitend met een rolstoel kan verplaatsen;
- het gezichtsvermogen van de verzekerde zodanig is beperkt dat hij zich niet zonder begeleiding kan verplaatsen.

Daarnaast is vergoeding mogelijk op grond van de hardheidsclausule.¹

Verzoekster is in staat om vanuit een rolstoel plaats te nemen in de taxi. Zij valt daarmee onder de categorie: *de verzekerde kan zich uitsluitend met een rolstoel verplaatsen*. Met 'verplaatsen' wordt bedoeld dat een verzekerde zich van het ene punt naar het andere punt begeeft over een afstand van enige betekenis. Vanuit een rolstoel plaats nemen in een taxi is geen 'verplaatsen' in de zin van art. 2.14 lid 1 onder c Bzv. In die situatie blijft de verzekerde namelijk op dezelfde plek en verplaatst de verzekerde zich van het ene mobiliteitshulpmiddel naar het andere.

Het advies

Niet in geschil is de aanspraak op de behandeling. De adviestaak van het Zorginstituut beperkt zich tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering.

¹ art. 2.14 lid 3 Bzv

Nu de aanspraak op vergoeding vanuit de basisverzekering niet in geschil is, merkt het Zorginstituut alleen op dat art. 2.14, eerste lid, onder c Bzv geïnterpreteerd dient te worden zoals hierboven beschreven.

Hoogachtend,

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Datum
11 maart 2019

Onze referentie
2019008943

Hoofd afdeling Zorg